

Propozycja zajęć w grupie Krasnoludków

Poniedziałek 12.04.2021r.

Temat tygodnia: Wiosna na wsi

Temat dnia: Zwierzęta na wsi

1. Ćwiczenia logopedyczne

Rodzic daje dziecku lusterko, demonstruje ćwiczenia powtarzając je kilkakrotnie i pilnując dokładnego ich wykonania przez dziecko.

- **Jedziemy na wieś** – dziecko wibruje wargami- naśladuje samochód jadący na wieś.
- **Konik**- dziecko naśladuje kląskanie konika: mocno przykleja język ułożony szeroko przy podniebieniu i odkleja go zdecydowanym ruchem. Pracy języka towarzyszy praca warg, które raz są szeroko rozłożone, a raz ułożone w dziubek.
- **Krowa**- dziecko naśladuje ruchy żucia, poruszając dynamicznie żuchwą.
- **Kot**- oblizuje się po wypiciu mleka- dziecko przesuwając język po górnej i po dolnej wardze, przy szeroko otwartej jamie ustnej.
- **Pies gonil kota i bardzo się zmęczył**- dziecko wysuwa język na brodę i dyszy.
- **Świnka**- dziecko wysuwa wargi do przodu, naśladuje ryjek świnki.
- **Myszka bawi się w chowanego**- dziecko wypycha policzki czubkiem języka od wewnętrznej strony: raz z jednej, raz z drugiej strony.
- **Miotła**- dziecko naśladuje gospodarza zamiatającego podwórko, przesuwając język od jednego do drugiego kąca ust, przy szeroko otwartych wargach.

2. Quiz wiedzy „Zwierzęta na wiejskim podwórku.”

(Obrazki zwierząt żyjących na wsi i w zoo, dwustronne obrazki uśmiechniętej buzi i smutnej buzi, przyklejone na patyku)

Rodzic pokazuje obrazek zwierzęcia, dziecko podaje jego nazwę i odpowiada na pytanie: Czy to zwierzę żyje na wiejskim podwórku? Dziecko pokazuje obrazek uśmiechniętej buzi, jeśli uważa że tak, a smutną buzię, jeśli uważa, że nie.

3. Słuchanie opowiadania A. Widzowskiej „ Nauka pływania.”

Mały kaczorek Ptaś był najlepszym pływakiem na całym podwórku. Nawet kiedy spał przez przebierał nóżkami jakby pływał w stawie. Nie musiał chodzić na basen ani brać lekcji pływania, bo gdy tylko wykluł się z jaja, od razu wskoczył do miski z wodą i zanurkował. Kaczorek myślał, że wszystkie zwierzęta są dobrymi pływakami: konie, psy, koty, krowy, świnię, króliki, a przede wszystkim kury. Pewnego dnia Ptaś ogłosił zawody pływackie w stawie nieopodal domu. Okazało się, że chętne do pływania były zwierzęta: pies Merduś, dwie kaczki bliźniaczki i żaba Kumacia.

- Jak to? – zdziwił się kaczorek Ptaś – A dlaczego nie przyszły świnki?

- Świnki wolą kapać swoje ryjki w korytku- wyjaśnił pies.

- A konie i krowy?

- One wolą brać prysznic na łące w czasie deszczu.

- A króliki i koty? – dopytywał się Ptaś.
- Uciekają na samą myśl o pływaniu w wodzie.
- Całe szczęście, że jest to chociaż kurczak – powiedział kaczonek, widząc stojącego nieopodal kurczaczka Pazurka.
- Ale ja tylko przyszedłem popatrzeć...- szepnął kurczak.
- Jak to? Nie chcesz zdobyć pierwszego miejsca w pływaniu? – zdziwił się Ptaś,
- Chciałbym, ale ... kurczaczki i kurki nie potrafią pływać.
- Ja potrafię!- pisnęła żaba Kumcia, zakładając na głowę czepek kąpielowy. – Umiem pływać zabką, delfinem, kraulem i pieskiem – pochwaliła się.
- Pieskiem to pływa ja! – oburzył się Merduś.

Kaczonek Ptaś nie mógł uwierzyć, że kurczaki nie znają się na pływaniu.

- Zaraz cię nauczę – powiedział i pokazał Pazurkowi, jak przebierać nóżkami i jak machać skrzydełkami.
- A teraz wskakuj do stawu i pamiętaj dziób unos nad wodą!
- Mama mi mówiła, żeby nigdy nie wchodził sam do wody- powiedział kurczaczek.
- Eee tam, przecież nie jesteś tu sam, zobacz ilu nas jest.
- Ale ja się boję...
- Nie bądź tchórzem.
- Dajmy mu spokój- powiedział pies.- Ma prawo się bać.
- Merduś ma rację- powiedział żaba Kumcia.- Niech kurczak stoi i patrzy.
- Wszystkie ptaki to superpływaki! – stwierdził rozgniewany kaczonek i chciał wepchnąć kurczaczka na siłę do wody.

Na szczęście w pobliżu przechadzała się pani Gęś i w porę zauważyła niebezpieczeństwo. Osloniła kurczaczka swoim białym skrzydłem i powiedziała:

- Nie można nikogo do niczego zmuszać ani wpychać na siłę do wody. Pazurek mógłby się utopić! Rozumiesz, że to niebezpieczne?
- Tak...
- Czy ty, Ptasiu, umiesz latać tak wysoko jak orły?
- Nie...
- A gdyby orzeł chciał Cię zepchnąć z wysokiej skały żeby sprawdzić czy umiesz latać, to jak byś się czuł?
- Bałbym się.
- No widzisz. Jedni potrafią świetnie pływać, inni latać, ale nikt nie umie wszystkiego.
- Przepraszam – szepnął zawstydzony Ptaś.
- Brawo. To jest właśnie to, czego warto nauczyć wszystkich: słowa przepraszam.

4. Rozmowa na podstawie opowiadania

- Jakie zwierzę ogłosiło zawody pływackie?
- Dlaczego nie wszystkie zwierzęta chciały brać w nich udział?
- Kogo kaczorek Ptaś chciał nauczyć pływać?
- Jak oceniacie zachowanie kaczorka?
- Co powiedziała pani Gęś, osłaniając kurczaczka?
- Co to znaczy, że nikt nie może nikogo do niczego zmuszać?

5. Karty pracy

- Nazywanie zwierząt na podstawie ogonów i kolorowanie ich rysunków.
- Naśladowanie ich odgłosów. Nazywanie zwierząt przedstawionych na zdjęciu.

Czyje to ogony? Nazwij zwierzęta, do których należą ogony. Pokoloruj ich rysunki. Naśladuj głosy tych zwierząt.

Obejrzyj zdjęcia. Powiedz, co to za zwierzęta. Jak nazywają się młode kury, a jak – młode kaczki?

12

6. Zabawa paluszkowa „ Powitanie paluszków. ”

Rodziec pokazuje , w jaki sposób palce witają się ze sobą. Dziecko łączy ze sobą opuszki palców obu rąk: mały z małym, serdeczny z serdecznym , środkowy ze środkowym itp.

7. Zabawa ruchowa „ Kury do kurnika. ”

Rodziec wyznacza miejsce do zabawy- kurnik. Dziecko i członkowie rodziny (mama, tata, siostra, brat) naśladuje odgłos kury (ko, ko) i ich chód, poruszając rękami jak skrzydłami. Na hasło: kury do kurnika, kury chowają się do kurnika. Ostatni uczestnik z rodziny – kura odchodzi od zabawy, np. siada z boku .

8. Utrwalenie kształtu koła

(Kolorowe koła w 3 wielkościach: 1 duże, 3 średnie, 3 małe koła czerwone wycięte z kolorowego papieru.)

Dziecko otacza kształt każdego koła palcem. Rodziec przypomina o prawidłowym kierunku kreślenia koła. Dziecko porównuje wielkość kół, liczy je i określa, ile jest kół każdej wielkości. Wskazuje koła, których jest najmniej.

9. Praca plastyczna „Kolorowy kogut. ” (origami)

(Kolorowe koła origami, klej , kolorowa kartka A4, kredki)

Rodziec pokazuje w jaki sposób wykonać koguta. Dziecko powtarza jego czynność. Składa duże koło na pół i przykleja je na środku kartki. Jedno średnie koło przykleja jako głowę a pozostałe składa na pół i przykleja na tułowiu jako skrzydło i kolorowy ogon. Małe czerwone koła składa na pół i przykleja jako dziób, grzebień, dzwonek pod dziobem. Kredkami dorysowuje oko i nogi koguta. Może dorysować płot, na którym siedzi kogut.

Wtorek 13.04.2021r.

Temat tygodnia: Wiosna na wsi

Temat dnia: Co słysząc wiosną na wsi?

1. Ćwiczenia słuchowe „*Jakie to zwierzę.*”

Rodzic wypowiada nazwę zwierząt sylabami, a dziecko podaje pełną nazwę (ku-ra -kura, kro-wa- krowa)

2. Karty pracy

Połącz z odpowiednim cieniem.

POŁĄCZ

www.playingtots.com

3. Słuchanie odgłosów zwierząt z wiejskiego podwórka.

Posłuchaj nagrania kolejnych głosów zwierząt wiejskich, spróbuj odgadnąć, które z nich wydaje takie odgłosy, a następnie powtórz dźwięki.

<https://www.youtube.com/watch?v=qQtJP40a1lw>

4. Osluchanie ze słowami i melodią piosenki „Wiosna na wsi.”

<https://www.youtube.com/watch?v=1J-Utxpk3WQ>

1. Kogut głośno pieje, gładzi piękne pióra.

- ko, ko, jestem głodna – woła pani kura.

Ref: Kukuryku, ko, ko, ko,

gę, gę, kwa, kwa, kwa,

Mu, mu, i-ha, i-ha.

Kto nam dziś śniadanie da?

2. Na podwórku gęsi i małe kaczuszki,

tup, tup przytupują, mają puste brzuszki.

Ref: Kukuryku, ko, ko, ko,

gę, gę, kwa, kwa, kwa,

Mu, mu, i-ha, i-ha.

Kto nam dziś śniadanie da?

3. Idzie pan gospodarz, ciężki worek niesie,

szur, szur, sypie ziarna, wszyscy głodni przecież.

Ref: Kukuryku, ko, ko, ko,

gę, gę, kwa, kwa, kwa,

Mu, mu, i-ha, i-ha.

Kto nam dziś śniadanie da?

4. Z gospodarzem wiosna cichutko przybyła

i pachnącą trawą łąkę ozdobiła.

Ref: Kukuryku, ko, ko, ko,

gę, gę, kwa, kwa, kwa,

Mu, mu, i-ha, i-ha.

Kto nam dziś śniadanie da?

5. Pasą się owieczki, krowy i barany,

jest już z nami wiosna świat się cieszy cały.

Ref: Kukuryku, ko, ko, ko,

gę, gę, kwa, kwa, kwa,

Mu, mu, i-ha, i-ha.

Kto nam dziś śniadanie da?

5. Rozmowa na podstawie wysłuchanego utworu.

- Jakie odgłosy wydawała pani kura?

- Jak gęsi i kaczuszki przytupywały?

- Jak gospodarz sypał ziarna?

- Kto wydaje takie odgłosy: mu, mu, bee, bee, gę, gę, kwa, kwa, kukuryku?

- Czy melodia była wesoła, czy smutna?

- Czy piosenka była szybka czy wolna?

6. Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze „ Jesteśmy zwierzętami.”

(Obrazki: kury, koguta, gęsi, kaczki, owcy, krowy, kozy)

Rodzic podnosi do góry obrazki przedstawiające zwierzęta z wiejskiego podwórka. Dziecko próbuje naśladować odgłosy, jakie wydaje dane zwierzę.

7. Zabawa dydaktyczna „ Co od kogo mamy.”

(Obrazki: krowa, świnka, owca, kura, wełna, jajko, mleka, szynka)

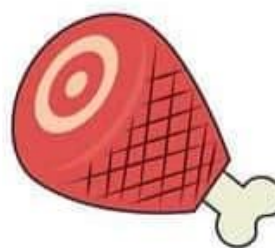
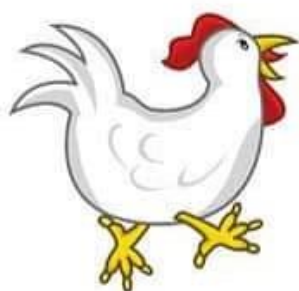
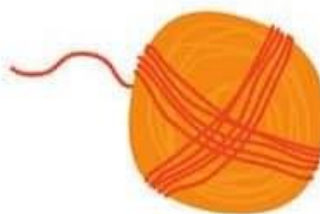
Rodzic rozkłada z jednej strony obrazki zwierząt, a w rozsypce obrazki produktów, jakie dzięki nim otrzymujemy. Zadaniem dziecka jest przyporządkowanie obrazków produktów do obrazków zwierząt.

Potrzebne materiały:

ołówki lub kredki

Połącz zwierzę z odpowiednim produktem, który dzięki niemu otrzymujemy.

Środa 14.04.2021r.

Temat tygodnia: Wiosna na wsi

Temat dnia: Na wiejskim podwórku?

1. Zabawa dydaktyczna „ Kury na grzędzie.”

(Trzy długie paski papieru, sylwety kur wycięte z papieru podklejone magnesem)

Rodzic nakleja trzy paski (grzędę) na tablicy magnetycznej. Dziecko zgodnie z poleceniem rodzica umieszcza kury na grzędach i, używając określeń dotyczących położenia przedmiotów w przestrzeni, mówi gdzie ich kura, np. na górnej, na dolnej na środkowej grzędzie.

2. Zabawa dydaktyczna „ W gospodarstwie.”

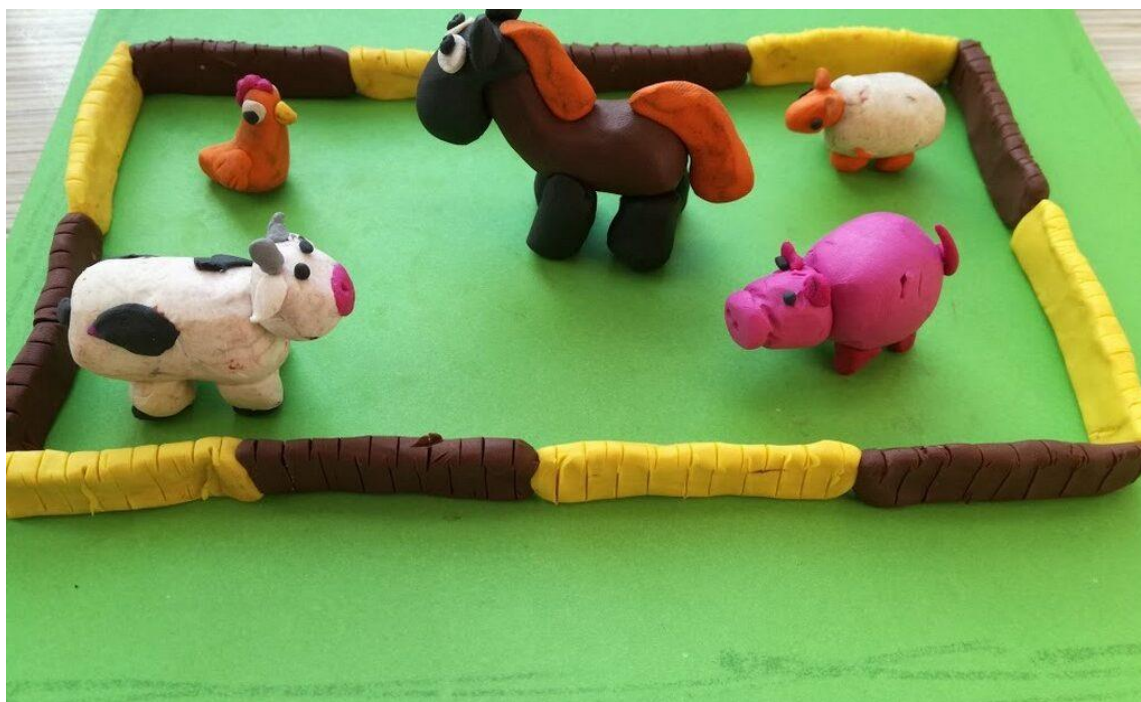
(Obrazki: 1 krowa,2 koguty,3 barany, 4 kozy)

Dziecko segreguje obrazki zwierząt gospodarskich według rodzaju. Układa je w obręczach i liczy, ile jest obrazków zwierząt w każdej obręczy.

- Określa , których zwierząt jest więcej.
- Tworzy zbiory zwierząt, układa obrazki od najmniejszej liczby zwierząt do największej.
- Liczy zwierzęta w obręczach od prawej strony do lewej strony i od lewej do prawej. Wyciąga wnioski , że jest ich tyle samo, niezależnie od sposobu liczenia.

3. Zabawa plastyczna – lepienie z plasteliny na temat: „Mieszkańcy wiejskiego podwórka.”

<https://www.youtube.com/watch?v= 9mtHANzi6M>

4. Zabawa dydaktyczna „*Układanka.*”

(Makieta dla dziecka – kartka A4 podzielona na 9 pól, po 3 sylwety zwierząt w każdym polach, np. różowe świnki, brązowe konie, żółte kaczki (umieszczone w kopertach)).

Rodzic prosi o ułożenie sylwetek jednakowych zwierząt w jednym szeregu (poziomo)

i dołożenie zwierząt tak, aby w rzędach pionowych były różne sylwety. Dziecko wskazuje kolejne pole od lewej strony do prawej (np. różowa świnka, różowa świnka, różowa świnka),

a później od góry do dołu, i głośno mówi, jak ustawiło zwierzęta, np. różowa świnka, brązowy konik, żółta kaczka. Dziecko zmienia położenie zwierząt w polach zgodnie z poleceniem rodzica, używając określeń dotyczących położenia przedmiotów w przestrzeni: obok, niżej, wyżej.

5. Zabawa ruchowa „*Wyścigi koni.*”

Dziecko/ członkowie rodziny (mama, tata, siostra, brat) ustawieni w rozsypance, inscenizują ruchem opowiadanie.

Dziecko/ członkowie rodziny

Rozpoczyna się wyścig,	stoją w miejscu,
Konie stoją w boksach,	przebierają nogami, drepczą,
Start! konie ruszyły.	biegną truchtem,
Przeskakują kałużę.	podskakują
Nabierają pędu.	szybko przebierają nogami,
Przebiegają po grząskim gruncie,	biegną, wysoko podnoszą kolana,
Dobiegają do mety.	Zwalniają bieg aż do zatrzymania się, parskają.

Czwartek 15.04.2021r.

Temat tygodnia: Wiosna na wsi

Temat dnia: W chlewiku/ Warmia i mazury

1. Zabawa z zastosowaniem rymowanki „*Leciąta osa.*”

<https://www.youtube.com/watch?v=9gGxJfKTlzA>

Lata osa koło nosa - Bzz, bzz, bzz

Lata mucha koło ucha - Bzz, bzz, bzz

Lata bąk koło rąk - Bzz, bzz, bzz

Lecą ważki koło paszki - Bzz, bzz, bzz

Lata pszczoła koła czoła - Bzz, bzz, bzz
Lata mucha koło brzucha - Bzz, bzz, bzz
Lecą muszki koło nóżki - Bzz, bzz, bzz
Biegną mrówki koło główki
Pełźnie gąsieniczka, dookoła policzka ...

2. Zabawa dydaktyczna „ W ulu.”

(Obrazki czterech lub pięciu uli z kropkami od 1 do 4 , żółte koła w czarne paski- pszczoły)
Dziecko układa i przykleja tyle kół (pszczoł), ile ma kropek na ulu. Dziecko liczy głośno ile jest pszczoł.

3. Poznawanie tradycji, kultury i przyrody Warmii i Mazur. Prezentacja Warmii i Mazur.

<https://www.youtube.com/watch?v=vnBG4sQjLsQ>

4. Rozwiązywanie zagadek „ Znam Mazury, a Ty”

(Obrazek/ zdjęcie: komar, łódka, żaglówka, las, jezioro)

Rodzic przedstawia dziecku poszczególne zagadki o Mazurach, oraz miejscach i rzeczach charakterystycznych dla tej krainy. Zadaniem dziecka jest dopasować ilustracje do poprawnych odpowiedzi.

Latem jest ich dużo,
A gdy zaczną latać,
Siadają na rękach
I trzeba się drapać. (komar)

Wody wcale się nie boi;
Lubi pływać po jeziorze.
Ale są potrzebne wiosła,
By nas fala lepiej niosła. (łódka)

Pływa po jeziorze.
Opłynąć może świat!
Stanie, gdy na nią

Nie dmucha wiatr! (żaglówka)

Sosnowy, dębowy,
Stary lub młody,
Rosną w nim grzyby
Rosną i jagody. (las)

Co to za lusterko na zielonej łące?
Przeglądają się w nim
I chmurki i słońce. (jezioro)

5. Ćwiczenia artykulacyjne i ruchowo- naśladowcze „*Mazurskie lasy.*”

Spacerując po lesie (pokoju), dziecko usiłuje słuchać odgłosów lasu. Panuje cisza. Na hasło rodzica „Co słysząc w lesie?” dziecko zatrzymuje się. Rodzic wskazuje jeden z obrazków, np. dzięcioła. Dziecko puka palcami w podłogę, jednocześnie mówiąc stuk-puk, potem znów spaceruje. Po usłyszeniu hasła zatrzymuje się i oglądają kolejny obrazek, np. kukułki. Woła ku- ku. Naśladuje potem strumyk: plusk- plusk..., sowę: puchu- puchu..., skakanie zająca: kic, kic, kic. Na zakończenie- zabawa w echo. Rodzic woła: hop, hop, hop, a dziecko przysłaniając dłońmi usta odpowiada.

6. Zabawa z wykorzystaniem zmysłu dotyku – „*Czarodziejskie pudełko.*”

(Figurka zwierząt żyjących na wsi, pudełko – Czarodziejskie pudełko)

Dziecko ogląda figurki zwierząt, dotyka i je nazywa. Następnie rodzic umieszcza je w czarodziejskim pudełku. Zadaniem dziecka polega na rozpoznaniu zwierzęcia za pomocą dotyku, podania jego nazwy i naśladowaniu odgłosu, jaki ono wydaje.

7. Masaż „*Robimy ciasto piernikowe.*”

Dziecko/ członkowie rodziny dobierają się parami siadają jeden za drugim i na plecach wykonują następujące czynności:

- **Wsypujemy mąkę**- opuszkami oklepujemy plecy
- **Wbijamy jajka**- delikatnie uderzamy wszystkimi palcami
- **Roztapiamy masło**- trzemy aż poczujemy ciepłe rączki
- **Dodajemy miód**- jednym palcem malujemy koło
- **Wsypujemy kakao**- opuszkami oklepujemy plecy
- **Mieszamy składniki**- piąstkami kreślimy koła w prawą i lewą stronę
- **Wkładamy do piekarnika**- delikatnie pocieramy dłońmi plecy

- **Wycinamy i studzimy ciasto**- dmuchamy w szyję kolegę lub koleżankę
- **Kroimy piernik**- kantem dłoni naśladujemy krojenie nożem

8. Praca kulinarna „*Piernik warmiński*”.

Rodzic odsącza na sitku zasypane cukrem jabłka i dodaje do nich poszczególne składniki: miód, kakao, sodę, olej, roztopione masło, proszek do pieczenia, mąkę, jajka, cynamon. Dziecko w tym czasie kroją plastikowymi nożami na deseczkach bakalie: żurawinę, orzechy, suszone morele, rodzynki. Na koniec wsypują wszystko do ciasta, a rodzic dokładnie miesza i wykłada piernik na blachę. Dziecko porządkuje swoje miejsce pracy i wspólnie z rodzicem udają się do kuchni włożyć ciasto do piekarnika. Po skończonej pracy następuje degustacja.

Piątek 16.04.2021r.

Temat tygodnia: Wiosna na wsi

Temat dnia: Kogo spotkamy wiosną na wsi?

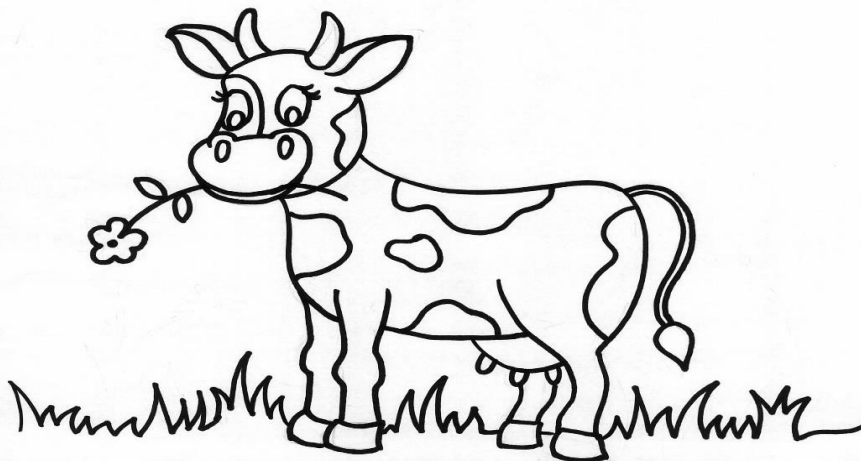
1. Zabawa dydaktyczna „*Jakie to zwierzę?*”

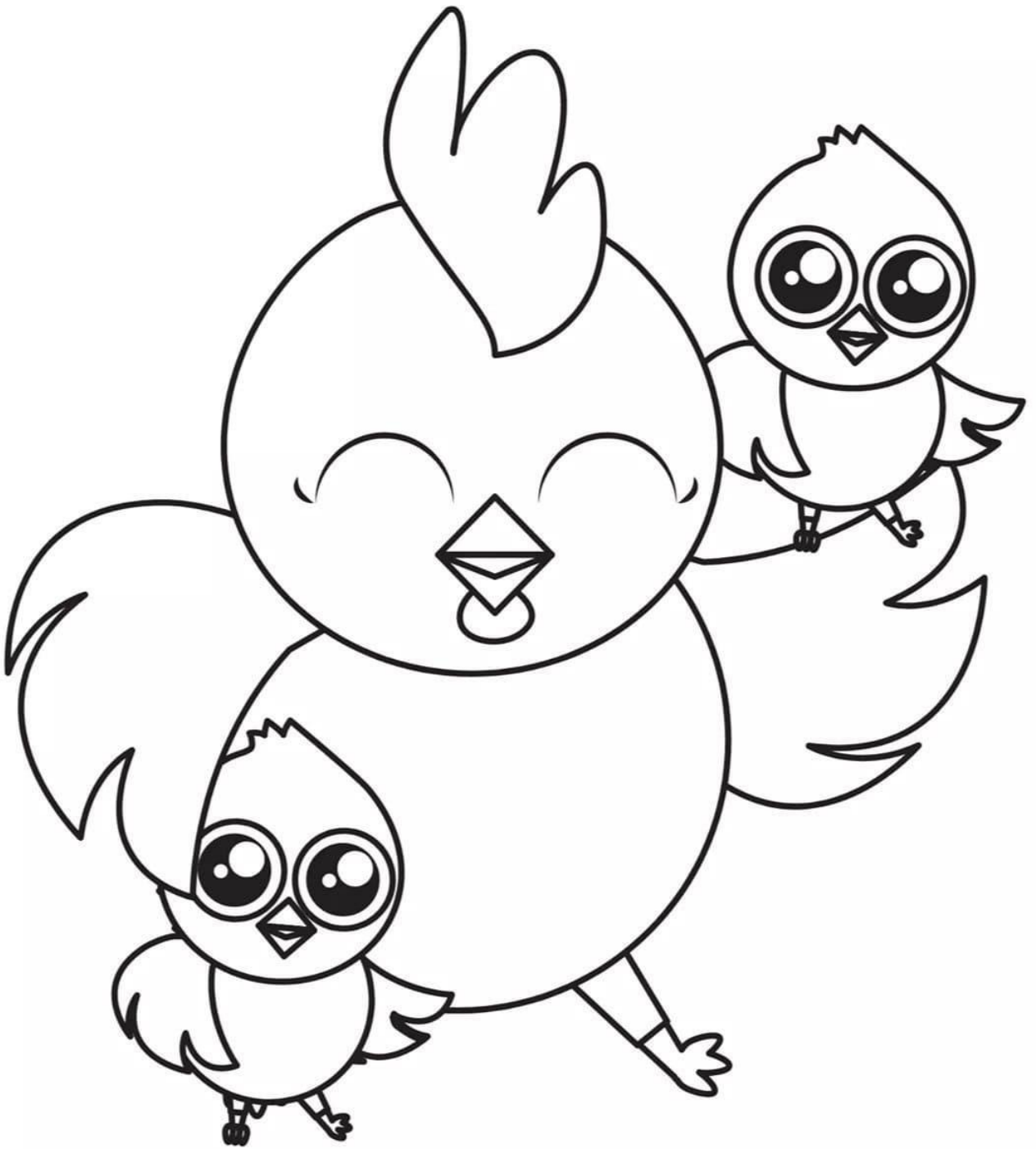
(obrazki zwierząt hodowlanych, kartki z okienkami)

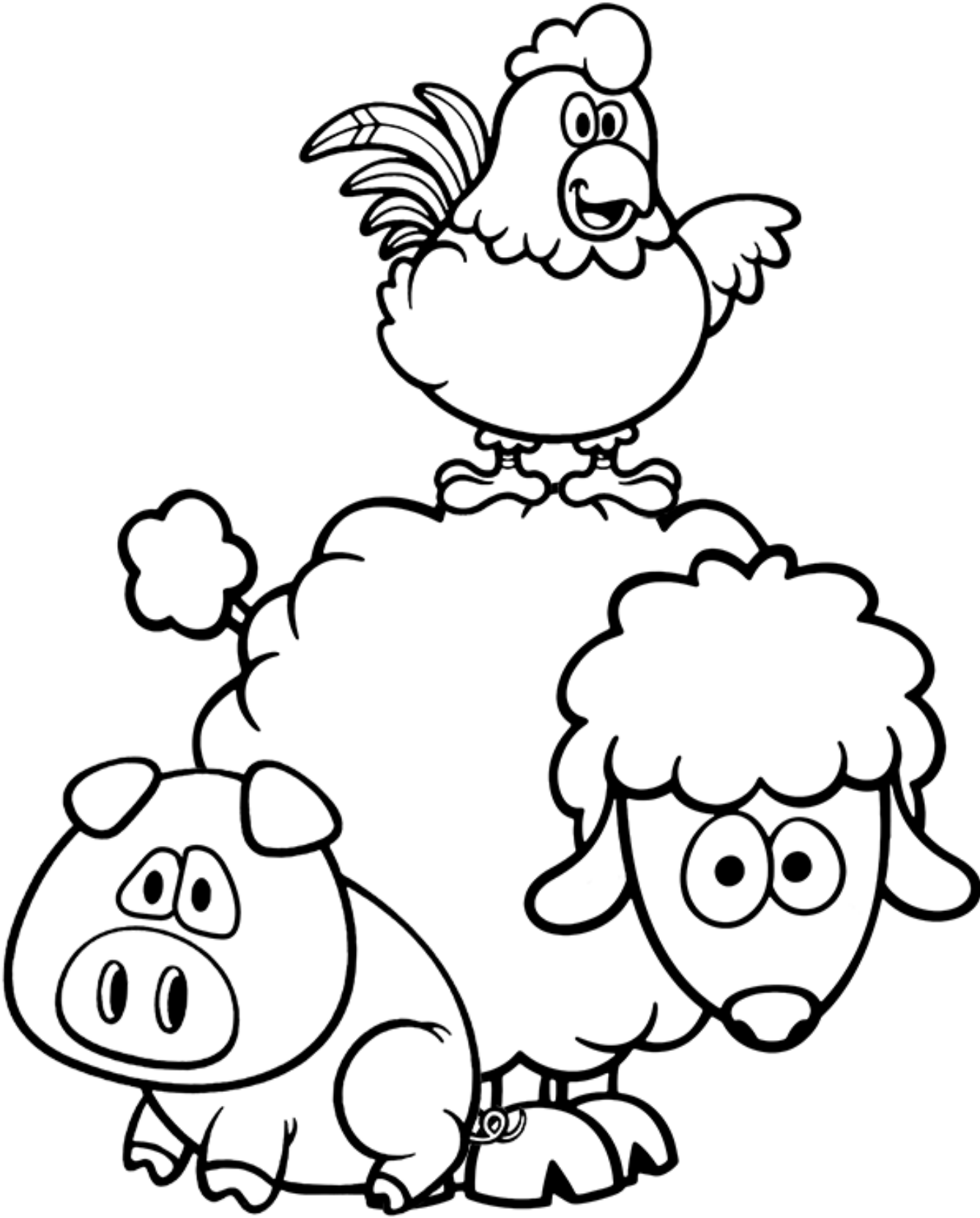
Rodzic prezentuje na stoliku obrazki zasłonięte drugą kartką (z okienkiem). Kolejno odstawia okienka, a dziecko, rozpoznaje zwierzę i je nazywa.

2. Kolorowanki.

Kolorowanie rysunków przedstawiających zwierzęta hodowlane za pomocą kredek, farb.

3. Słuchanie wiersza H. Bechlerowej „Na podwórku.”

Na podwórku u Władka,	spruł pończochę babciną,
Jest wesoła gromadka:	drugi kot
długouchy pies Raczek	włożył na płot
i króliczek co skacze,	i pobrudził łapkami pierzynę.
kurka pstra	A od rana już kłopot:
i kotki dwa,	trzeba mleka dać kotom,
i na koniec łąciaty prosiaczek.	barszcz zjada pies Raczek,
Ma ten Władek zmartwienie:	trawę królik, co skacze,
Raczek garnek stłukł w sieni,	kurka pstra
Kotek wełnę rozwinął,	owies ma,
	a otręby w korytku – prosiaczek

4. Rozmowa na podstawie wysłuchanego utworu

- Jak miał na imię chłopiec z wiersza?
- Jak się nazywał pies Władka?
- Jakie jeszcze zwierzęta miał Władek?
- Co zrobiły zwierzęta?
- Co jadły zwierzęta?

5. Zabawa dydaktyczna „Co tu nie pasuje na obrazku?”

Potrzebne materiały:

ołówki lub kredki

➔ **Znajdź 5 różnic.**

6. Zabawa językowa „Mamy i ich dzieci.”

(Obrazki przedstawiających mam – kury, krowy, klaczy, świnia i ich dzieci)

Rodzic przedstawia obrazki zwierzęcych mam. Dziecko je nazywa. Obok rozkłada obrazki młodych zwierząt. Zadaniem dziecka jest wybranie obrazka młodego zwierzęcia i położenie go obok obrazka jego mamy.

• Przyjrzyj się zwierzętom dorosłym i młodym. Podaj ich nazwy. Pomóż odszukać drogę dorosłych zwierząt do ich dzieci – połącz je liniami w pary. Każdą parę zaznacz innym kolorem.

Zwierzęta na wiejskim podwórku

wiedza przyrodnicza, koordynacja wzrokowo-ruchowa, grafomotoryka

16

7. Rozwiązywanie zagadek

(Obrazki: kogut, świnia, kura, krowa, koń)

Zadaniem dziecka jest dopasować ilustracje do poprawnych odpowiedzi.

Kolorowe ma pióra

woła: kukuryku

i mieszka z kurami w kurniku. (kogut)

Wieczorem odpoczywa w stajni,

bo od wielu dni

ciężko pracuje

na swojej wsi. (koń)

Mieszka w chlewiku

i głośno kwiczy: kwiku, kwiku . (świnia)

Znosi jaja

i, choć nie szczerzłote,

to właśnie do niej idziesz,

gdy na jajecznicę masz ochotę . (kura)

To od niej mamy mleko,

i choć do pięknej jej daleko,

to nie tylko liczne łąki to sprawiają,

że gospodarze duży pożytek z niej mają. (krowa)

8. Układanie puzzli przedstawiających krajobraz „wiosna na wsi.”

Potrzebne materiały:
nożyczki i klej

→ Wytnij obrazek. Poprzecinaj go wzdłuż czarnych linii. Na kolejnej stronie ułóż go i przyklej.

9. "Bajka o pajęczku" – słuchanie bajki z elementem bajkoterapii

Bajka pt. "Bajka o pajęczku" (M. Molicka "Bajki terapeutyczne" s.164)

Mały pajęczek ciężko zachorował. Wiele dni przeleżał w szpitalu. Często myślał o swoich kolegach, tęsknił za nimi. Marzył o wspólnych zabawach, rozmowach. Nie mógł się doczekać, kiedy wróci do domu i wreszcie pójdzie do szkoły (przedszkola).

No, jesteś prawie wyleczony- powiedział pewnego dnia doktor. – Musisz się tylko jak najszybciej nauczyć chodzić o kulach, bo twoje nóżki jeszcze są bardzo, ale to bardzo słabe. E- pomyślał sobie pajęczek.- To nic wielkiego, nauczę się tego, a potem wrócę do domu, do szkoły (przedszkola) i będę już zawsze z moimi kolegami. Wszystkie ćwiczenia wykonywał z wielką chęcią i energią, nieraz ścierał pot z czoła, przewycięzał ból, ale się nie poddawał. Marzył o dniu kiedy koledzy przyjmą go z powrotem do grupy. Opanował doskonale sztukę chodzenia o kulach, potrafił nawet chodzić sam, podpierając się jedną kulą. To był wielki sukces, cieszył się i lekarz, i pielęgniarki, i rodzice, a pajęczek był wprost szczęśliwy, nie mógł się tylko doczekać, kiedy pójdzie do szkoły. Nareszcie nastąpi ten długi oczekiwany dzień. Rodzice podwieźli go pod budynek, a dalej szedł sam, podpierając się kulą. Serce rozpieęła mu radość, że już za chwilę będzie razem z kolegami. Wszedł do klasy(sali) i... Najpierw zaległa cisza, a potem posypały się wyzwiska: kulas, kuternoga, niezgrabek –i śmiech ,wytykanie palcami. Pajęczek zagryzł zęby z bólu ,płakał w środku, ale na twarzy nie pojawiła się żadna łza. Doszedł do ławki (krzesła), usiadł. Jeszcze nigdy nie czuł się taki smutny, bez sił, zmęczony. Od tej pory w szkole (przedszkolu)stał zawsze na uboczu, nie bawił się z innymi. Po szkole (zajęciach przedszkolnych) spędzał czas w mieszkaniu, nie wychodził na podwórko. Minęło kilka tygodni. Nauczycielka – pani Pajęczyna – poinformowała uczniów (dzieci), że odbędzie się w szkole wielki konkurs, rywalizacja między klasami (grupami)na najpiękniejszą pracę, jaką tylko potrafią wykonać pajęczki. Co to za konkurs, co to za zadanie? – pytały bardzo zaciekawione. A co pajęczki potrafią robić najlepiej ? – spytała pani. Oczywiście pajęczynę! – chórem odkrzyknęła klasa (dzieci). Tak, zgodzicie – potwierdziła nauczycielka. –Jest to bardzo ważny konkurs dla pajęczków, bardzo – powtórzyła. – Brać się do pracy, bo za tydzień rozstrzygnięcie – dodała. Przez cały tydzień pajęczki zbierały się w grupki, dyskutowały, chwytaly się za główki, bo każdy chciał zwyciężyć. Ostatniego dnia przyniosły swe prace i trwało niekończące się porównywanie. Tylko pracy naszego pajęczka nikt nie oglądał. Miał ją zwiniętą w papier i tak ją oddał pani. Po godzinie pani Pajęczyna wpadła do klasy (grupy)jak bomba i z radością obwieściła : Praca ucznia (dziecka) z naszej klasy (grupy) zwyciężyła! Kto, kto jest tym szczęśliwcem – poruszeni pytają jedni przez drugich. Pani rozwinęła rulon i przed ich oczyma ukazała się cała utkana z promieni słońca sieć, mieniąca się wszystkimi kolorami tęczy. Jaka piękna , cudowna- szepcą. Ale, ale, proszę pani to nie jest praca żadnego z nas – powiedzieli uczniowie (dzieci), zawiedzeni. To jest pajęczynowa sieć naszego pajęczka- powiedziała pani i podeszła do niego, całując go serdecznie. On, ten kuter...to niemożliwe – kiwały główkami. Tak pięknie tkać nie potrafi nikt – powiedziała pani. – Dzięki niemu nasza klasa (grupa) wygrała konkurs i w nagrodę pojedziemy do grot zobaczyć najstarsze sieci pajęczce. Hurra, Hurra!- rozległy się gromkie krzyki. Rzucili się wszyscy na pajęczka, gratulując mu ściskając go. Od tej pory już nikt go nie przezywał, przeciwnie – wszyscy chcieli się z nim bawić i uczyć, byli dumni z jego umiejętności.